

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13, 34)

Nr. 18 (384)
Anul X (2019)
9 Iunie

VIATA CREȘTINĂ

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

DUMINICA A 7-A DUPĂ PAȘTI

DREAPTA CREDINȚĂ ȘI RUGĂCIUNEA MENȚIN UNITATEA BISERICII

Evanghelia Duminicii a șaptea după Paști ne arată că dreapta credință și rugăciunea mențin unitatea Bisericii. Domnul Iisus Hristos se roagă pentru unitatea Bisericii pentru că știe cât de greu se menține aceasta în fața patimilor egoiste ale oamenilor și a uneltirilor diavolului care este dezbinător prin tot ceea ce face.

În această duminică, vedem că Mântuitorul Iisus Hristos se roagă pentru unitatea Bisericii Sale. Înainte de pătîmirea, moartea, Învierea și Înălțarea Sa la Ceruri, Domnul Hristos s-a rugat pentru apostolii Săi și pentru cei care vor crede în El ca urmare a propovăduirii Evangheliei. El s-a rugat ca Dumnezeu Tatăl să-i păzească în lume după ce El va trece din lumea pământească la viața cerească.

Înainte de a trece prin suferința Crucii, Mântuitorul Iisus Hristos se roagă pentru ca ucenicii Săi să fie una, după cum El și Tatăl sunt una. Apoi, se roagă și pentru cei care cred în El ca ei să fie una. Să trăiască în comuniune după cum Tatăl și Fiul sunt una,

adică în comuniune desăvârșită, în dăruire reciprocă de iubire sfântă. Trebuie să ne rugăm ca să putem păstra și mărturisi împreună dreapta credință creștină. Prin comuniune în rugăciune și faptă creștinii arată sfânta unitate a Bisericii.

În textul evanghelic citit astăzi la Sfânta Liturghie, vedem și grija sfântă a arhierului, a păstorului Celui bun Iisus Hristos pentru ucenicii săi și pentru oamenii încredințați spre păstorie. Ce înseamnă păstorie? Înseamnă a hrăni și a adăpa spiritual cu adevărul Evangheliei și cu Darurile Duhului Sfânt pe cei pe care Dumnezeu i-a încredințat păstorilor sufletești.

Acești Sfinți Părinți Episcopi adunați la Niceea aveau datoria de a păzi dreapta credință în fața ereziilor, a dezbinărilor și a schismelor de tot felul. Sfinții Părinți de la Primul Sinod Ecumenic, care au formulat primele șapte articole din crezul ortodox, ne cheamă să păstrăm dreapta credință, mai ales astăzi într-o lume din ce în ce mai tulburată și rătăcită din punct de vedere spiritual.

Prin mărturisirea dreptei credințe și păstrarea unității Bisericii creștinul poate

dobândi viață veșnică. Numai dacă mărturisim dreapta credință dobândim mântuirea și putem ajunge în slava Împărăției Preasfintei Treimi la care s-a înălțat Iisus Hristos. Și putem primi darurile Duhului Sfânt care a pogorât peste Sfinții Apostoli în ziua Rusaliilor. Să nu ne lăsăm amăgiți de rătăcirile diferitelor grupări religioase care se consideră trimise de Dumnezeu, dar care de fapt caută să rupă pe ortodocși de Biserica Sfinților Apostoli și a Sfinților Părinți.

Să ne ajute bunul Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să păstrăm dreapta credință ca fiind cel mai mare dar spiritual al vieții. Să creștem în ea prin sfințenia pe care ne-o dăruiește. Să dobândim și să trăim bucuria despre care vorbește Mântuitorul în Evanghelia Sa zicând: Ca bucuria mea să fie deplină în ei. Să avem bucuria de a fi ortodocși și bucuria de a trăi în lume cu nădejdea mântuirii și a vieții veșnice.

(Fragment din predica Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, rostită în data de 28 mai 2017 - Duminica a șaptea după Paști)

CUVINTE DUHOVNICEȘTI

DACĂ CERUL ESTE UNDE-I DOMNUL HRISTOS, ÎNSEAMNĂ CĂ CERUL ESTE PRETUTINDENA

La Înălțarea Mântuitorului pe Muntele Măslinilor știm că au fost de față ucenicii Mântuitorului, și sfânta noastră Biserică ne spune că a fost de față și Maica Domnului. În alcătuirile de la Înălțarea Mântuitorului de la sfânta slujbă este pomenită și Maica Domnului că a fost de față când Domnul Hristos S-a înălțat la ceruri. În Faptele Sfinților Apostoli este prezentată o listă cu doisprezece apostoli ai Mântuitorului și se spune că atunci când ucenicii se adunau era împreună cu ei și Maica Domnului și alții, până la o sută douăzeci. Cu aceștia s-a început Biserica Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

La Înălțarea Mântuitorului au fost de față

cei doisprezece ucenici și Maica Domnului, dar nu știm dacă a mai fost și altcineva. Cei care erau de față atunci L-au văzut pe Domnul Hristos, Care i-a binecuvântat, că a fost luat de la vederea lor de către un nor, și așa S-a înălțat la cer, pe un nor. Nu se spune ce este cerul și până unde a fost văzut Domnul Hristos, dar credința noastră este că Domnul Hristos S-a înălțat la cer. Noi știm că este cer, dar nu știm ce este, spune un părinte duhov-

nicesc, și spunem că cerul este acolo unde este Hristos. Și dacă cerul este unde-i Domnul Hristos, înseamnă că cerul este pretutindenea, este oriunde, deși, când noi ne gândim la cer, ne gândim la ceva ce este undeva sus, undeva unde nu putem pătrunde cu privirea noastră, cu simțurile noastre, undeva unde nu putem pătrunde nici cu gândurile noastre. Noi știm despre cer ceea ce ni se spune despre cer, știm ceea ce ni s-a spus despre cer. „Dar nimeni nu s-a suit în cer, zice Domnul Hristos, decât numai Fiul Omului Care este în cer” (Ioan 3, 13). Domnul Hristos Care S-a pogorât din cer, Acela S-a și suit în cer.”

(Arhim. Teofil Păriaian)

ANUL COMEMORATIV 2019 ÎN BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

PATRIARHUL IUSTIN MOISESCU

greacă, despre Evagrie din Pont.

După ce și-a obținut doctoratul la Atena, Iustin Moisescu a trecut pe la Universitatea de la Strasbourg, apoi a fost profesor în Varșovia. Revenit în țară a predat la Iași, Suceava și în cele din urmă la Institutul de Teologie din București având ca specialitate Noul Testament.

La începutul anilor 50, profesorul teolog Iustin Moisescu a fost înlăturat din învățământ de autoritățile comuniste. În anul 1956, după moartea mitropolitului Nicolae Bălan, profesorul Iustin Moisescu intră în monahism și este ales mitropolit al Ardealului păstorind în Sibiu doar zece luni, căci după trecerea la cele veșnice a lui Sebastian Rusan, Iustin Moisescu devine arhiepiscop al Iașilor și mitropolit al Moldovei.

Decretul 410 din 28 octombrie 1959 avea să decimeze mănăstirile: aproape zece mii de călugări și călugărițe, după aplicarea acestui decret cu urmări tragice pentru monahismul nostru nu mai puteau rămâne în mănăstiri. După amnistia deținuților politici din anul 1964, mitropolitul Iustin începe să restaureze mănăstirile și să reintegreze o serie de călugări în viața monahală, a reușit să reînființeze și să restaureze numeroase mănăstiri și să pună ordine în eparhia sa. Este vremea în care părintele Cleopa, care trăise ascuns în munții Moldovei, revenea la mănăstirea Secu și ulterior la Sihăstria și același lucru se întâmpla și cu alți duhovnici.

Iustin Moisescu a devenit în 1977 patriarh al Bisericii Ortodoxe Române în vremuri grele,

când stăpânirea, mai ales în deceniul al nouălea al secolului trecut, își reluase atitudinea ateistă și de prigonire a Bisericii. Patriarhul Iustin a îmbunătățit învățământul teologic, susținând oameni de valoare, a înființat strălucita serie editorială „Părinți și Scriitori Bisericești”, a numit o serie de stareți tineri și destoinici la mănăstirile din eparhia sa, care au reușit cu multă abilitate să realizeze mai mult pe ascuns lucrări de restaurare și consolidare. Patriarhul Iustin Moisescu, a reușit, cu ajutorul lui Dumnezeu, să împiedice un mare sacrilegiu: demolarea bisericii cu hramul Sfântul Gheorghe, concepută de Constantin Brâncoveanu ca necropolă pentru sine și familia sa.

Ca mitropolit, a fost membru în Comitetul Central al Consiliului Ecumenic al Bisericilor și în prezidiul Conferinței Bisericilor Europene; a condus delegațiile Bisericii noastre la Adunările generale ale acestor două mari organizații inter-creștine, la Conferințele panortodoxe de la Rhodos și Chambesy; a condus sau a făcut parte din multe delegații ale Bisericii noastre care au vizitat alte Biserici. În chip deosebit trebuie subliniată acțiunea de restaurare a zeci de monumente istorice și de artă pe întreg cuprinsul Arhiepiscopiei, ca și construcția unor clădiri moderne la centrul mitropolitan Iași. A îndrumat tipărirea mai multor lucrări privind arta bisericească, precum și a revistei „Mitropolia Moldovei și Sucevei”.

Pr. Ovidiu Constantin Drîmbu
Parohia Lespezi, Protopopiatul Pașcani

SLUJBELE BISERICII. SEMNIFICAȚII LITURGICE

DE CE SE ROSTEȘTE EVANGHELIA ÎNVIERII DIN PARTEA DE MIAZĂNOAPTE A SFINTEI MESE?

Evanghelia Învierii la Utrenie se citește în partea de miazănoapte (nord) a Sfintei Mese pentru că Evanghelia Sfântului Marcu (16, 5) vorbește despre Maria Magdalena care a văzut un înger șezând în partea dreaptă a mormântului, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-a spăimântat. Preotul care rostește Vestirea cea Bună (Evanghelia) a Învierii îl simbolizează și îl prezintă pe îngerul care a vestit Învierea stând în dreapta mormântului gol, izvorător de viață.

Evanghelia Învierii reprezintă momentul central al Utreniei; preotul o rostește din partea de miazănoapte a Sfintei Mese, care simbolizează mormântul în care a fost pus și din care apoi a înviat Domnul, iar preotul îl simbolizează pe îngerul care a stat la căpătâiul mormântului.

Evanghelia este mesajul Domnului către noi, credincioșii Lui. În timpul rostirii ei la Liturgie și la Utrenia din zilele de sărbătoare, preotul stă cu fața spre credincioși, însă Evanghelia Utreniei din duminici

se citește din altar pe latura de miazănoapte a Sfintei Mese. Sfânta Evanghelie se citește din altar duminică (pentru că Învierea Sa a fost cunoscută numai de către acelea care au venit dis-de-dimineată la mormânt), iar în timpul săptămânii, dintre ușile împărătești (pentru că Domnul îi cheamă pe toți la mântuire).

Citirea de pe Sfânta Masă, din Sfântul Altar, atrage atenția asupra celor mai importante momente despre Hristos din Noul Testament: amintește în acest chip că Învierea Mă-

ntuitorului nu s-a petrecut în fața lumii, ci înainte de zori, când încă era noapte; iar pe de altă parte, stând pe latura de miazănoapte a Sfintei Mese, preotul îl închipuiește pe îngerul pe care femeile mironisițe l-au văzut șezând în dreapta mormântului, vestindu-le Învierea.

Dacă Vecernia aduce melancolia amurgului, citirea Sfintei Evanghelii face din slujba Utreniei o slujbă a bucuriei și a luminării sufletelor credincioșilor care au crezut în Învierii.

Marian Dumitriu | Sursa: doxologia.ro